

เมื่อ ถึงวันแห่งความ

รัก ก็อดนึกถึงกิจกรรมของเด็ก
หนุ่มสาวไม่ได้ เราลงตามไปดูวัยรุ่น
ที่เซ็นเตอร์พอยท์ แถวสยามสแควร์ ว่า
เขาทำอะไรกันในวันนี้ รวมถึงเรื่อง
ที่ใหญ่อย่างเราอดกังวลไม่ได้ นั่นคือ
พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมนั้นมี
มากน้อย แต่ก่อนถึงกิจกรรมของวัยรุ่นนี้
เรามาตามดูเนื้อหาในจุลสารฉบับนี้กันดีกว่า
ว่ามีความเคลื่อนไหวอย่างไรกันบ้างแล้ว เริ่มที่
เรื่องแรก **ศ.พญ.ชนิกา ตัญจिता** ประธานชมรมได้กรุณา
เขียนถึงความเป็นมาของชมรมฯ รวมทั้งรายชื่อของกรรมการที่ร่วมแรงกาย
ร่วมใจ ทำงานเพื่อวัยรุ่นอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยกันทีเดียว สำหรับเรื่อง
ที่สอง **รศ.พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์** อาจารย์หญิงเก่งอีกท่าน จะเล่า
ให้พวกเราฟังถึงเครือข่ายคลินิกวัยรุ่น รวมทั้งสรุปงานที่ผ่านมาด้วย ตาม
ด้วยเรื่องของวัยใสๆ เราไปอ่านความคิดเห็น และการใช้ชีวิต 1 วันสำคัญของ
วัยรุ่นวันนี้กันว่าเป็นอย่างไร เมื่อที่มงานได้ออกไปสำรวจวัยรุ่นถึงเซ็นเตอร์พอยท์
เป็นจำนวน 185 คน ต่อด้วยสรุปงานประชุมเสวนาเรื่อง **“พฤติกรรมทางเพศ :
การป้องกันและการแก้ไขอย่างมีส่วนร่วม”** ซึ่งรวบรวมความรู้และข้อคิดเห็นจาก
คณาจารย์และผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายสถาบันที่ทำงานเกี่ยวกับวัยรุ่นซึ่งได้จัดขึ้น
เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2547 ที่คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี และ
สุดท้ายทางชมรมฯ ขอแสดงความเสียใจกับผู้ประสบภัยจากคลื่นยักษ์สึนามิเมื่อ
ช่วงปลายปีที่ผ่านมา และขอเป็นกำลังใจให้กับทุกท่าน ในครั้งนี้ **รศ.นพ.รณชัย
คณสภนธ์** เป็นหนึ่งในผู้เสียสละที่ได้อุทิศตนเข้าช่วยเหลือพี่น้องภาคใต้ ณ ที่
เกิดเหตุ และอาจารย์อยากจะบอกพวกเราถึงสิ่งดีๆ ที่เกิดขึ้นจากน้ำใจของทุกๆ
คน และที่สำคัญพลังของวัยรุ่นที่อาจารย์ได้พบ เมื่อถึงเวลาทุกคนต่างร่วมมือ
ร่วมใจกัน วัยรุ่นก็ไม่ได้มีบทบาทน้อยกว่าผู้ใหญ่อย่างเราๆ ท่านๆ เลย ดังที่
พวกเราทราบกันดีอยู่แล้วว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่มีพลังกำลังทั้งทางร่างกายและ
จิตใจอย่างมาก ถ้าพวกเขามีโอกาสได้ใช้สิ่งที่มีอยู่ในเชิงสร้างสรรค์ ความ
อึดเอมในใจตนและความสุขย่อมเกิดขึ้น อาณาเขตแห่งความเป็น
มิตรนั้นจะแผ่ขยายออกกว้างขึ้นเรื่อยๆ กว้างจนถึงที่สุดที่ทุกคน
ในโลกนี้ก็คือพี่น้องพวกพ้องเดียวกัน เป็นชาวโลกเหมือนกัน
เพียงแต่ถ้าวัยรุ่นได้มีพื้นที่ มีโอกาสสำหรับการทำสิ่งดีๆ
ที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณชนมากขึ้น

John Sant

พณ.เสวกา วชิรโรจน์ไพศาล
ussnathas

สารบัญ

♥ ความเป็นมาของชมรม ซาใจเพื่อวัยรุ่น.....	2
♥ เครือข่าย คลินิกวัยรุ่น.....	4
♥ พฤติกรรมทางเพศ.....	7
♥ พฤติกรรมวัยรุ่น วันวาเลนไทน์.....	12
♥ วัยรุ่นกับวิกฤตการณ์ คลื่นยักษ์สึนามิ.....	14

ความเป็นมาของ : ชมรมสายใยเพื่อวัยรุ่น

ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย

ศ.เกียรติคุณ พญ.ชนิกา ตู้จินดา

เป็นที่ยอมรับว่าวัยรุ่น (อายุ 12-21 ปี) เป็นวัยที่มีความสำคัญในการสร้างพื้นฐานการพัฒนาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ที่เข้มแข็งทั้ง กาย ใจ อารมณ์ สังคม ปัญญา นำสู่ความสุข ความ

สำเร็จทั้งชีวิตครอบครัวและการทำงาน ตลอดจนสังคมและประเทศชาติ แต่เป็นวัยที่ถูกละเลยทั้งทางการแพทย์และขาดความเอาใจใส่ ความใกล้ชิดในครอบครัว ดึงปรากฏเป็นปัญหาทั้งอารมณ์และพฤติกรรม การเร่ร่อน ยาเสพติด การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โรดเออดส์ ฯลฯ

กลุ่มกุมารแพทย์ในราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย ร่วมกับชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้และเพิ่มศักยภาพของแพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และบุคลากรในชนบทไปปฏิบัติด้ว้ความมั่นใจและมีประสิทธิภาพ จึงจัดการอบรมระยะสั้นเรื่องกลยุทธ์การดูแลเสริมสุขภาพวัยรุ่น (HOW TO DEAL WITH TEENAGERS) โดย ศาสตราจารย์ เกียรติคุณ แพทย์หญิงสุภวี สุวรรณจุฑา เป็นประธาน คณะกรรมการจัดการอบรม ณ อาคารเฉลิมพระบารมี ๕๐ ปี ระหว่างวันที่ 8-12 มีนาคม 2547 ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี มีแพทย์ พยาบาล ครู บุคลากรทางการแพทย์และการศึกษา ตลอดจนวัยรุ่นเองเข้าร่วมประชุมจำนวนมาก และร่วมกันตั้งเป็น "ชมรมสายใยเพื่อวัยรุ่น" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยกันเผยแพร่ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ดูแลวัยรุ่น

ทั้ง ครู หมอ พ่อแม่ และตัวเด็กวัยรุ่นเอง ให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงในวัยรุ่นนี้ทั้งร่างกาย อารมณ์ และสังคม BIOPSYCHOSOCIAL พร้อมทั้งแนะนำการดูแลสุขภาพทางใจ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ พฤติกรรม การเร่ร่อน ปัญหาทางเพศ และอื่น ๆ โดยจะทำการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน จัดให้มีกิจกรรมหลากหลายทางวิชาการ กิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนเผยแพร่ผ่านจุลสาร, WEBSITE, TELECONFERENCE ตลอดจนการมี HOTLINE ฯลฯ ซึ่งชมรมสายใยเพื่อวัยรุ่นนี้ทำงานประสานกับอนุกรรมการกลุ่มดูแลสุขภาพวัยรุ่นของราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย

สนใจติดต่อสั่งซื้อได้ที่ ศูนย์หนังสือจุฬา และที่ สมาคมกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย

เครือข่ายผลิตนักวิจัยรุ่น

รศ.พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์
คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามธิบดี

ว

รุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกาย และ จิตใจ อารมณ์ ซึ่งส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงที่ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมามากมายทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงเหล่านี้ ได้แก่ การขับรถโดยประมาท ปัญหาอุบัติเหตุ การใช้สารเสพติด พฤติกรรมทางเพศ การใช้ความรุนแรงต่างๆ เป็นต้น ในส่วนของการแก้ไขปัญหานี้ที่ผ่านมาดูเหมือนว่ายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องจากการดำเนินการแก้ไขนั้นผู้ปฏิบัติมักเป็นแบบต่างฝ่ายต่างดำเนินการแก้ไขปัญหากันเอง แต่มีความร่วมมือ หรือ การประสานการทำงานของแต่ละหน่วยน้อย อีกทั้งยังมีข้อยุ่งยากของกฎระเบียบ วิธีการต่างๆ และที่สำคัญที่สุดก็คือตัวของวัยรุ่นเองยังไม่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง

ด้วยเหตุนี้ คณะแพทยศาสตร์ รพ. รามธิบดี จึงได้จัดตั้งคลินิกวัยรุ่นขึ้นเพื่อเป็นเครือข่ายร่วมกันระหว่างโรงพยาบาล โรงเรียน และสถาบันครอบครัว โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นคลินิกต้นแบบของคลินิกวัยรุ่นในโรงเรียนซึ่งดำเนินการโดยอาจารย์ให้การดูแลนักเรียนมัธยมศึกษา ทั้งด้านการรักษาพยาบาล รวมถึงการคัดกรองสืบค้นกลุ่มเสี่ยงเพื่อดำเนินการป้องกันและแก้ไขให้ทันกับปัญหา สถานการณ์ ตลอดจนสร้างเสริมสุขภาพในวัยรุ่นทั่วไปให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และ สังคม

ส่วนคลินิกวัยรุ่นในคณะแพทยศาสตร์ รพ.รามธิบดี จะเป็นคลินิกต้นแบบที่มีการทำงานแบบสหสาขาวิชาชีพ ทั้งกุมารแพทย์ จิตแพทย์ สูตินรีแพทย์

อายุรแพทย์ แพทย์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูและพยาบาล เนื่องจากปัญหาวัยรุ่นมักจะเป็นกลุ่มอาการมีหลายปัญหาซับซ้อน ทั้งนี้เพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการให้การดูแลรักษาวัยรุ่นแบบบูรณาการ ตั้งแต่การรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพ ไปถึงการป้องกันปัญหา และการสร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น พร้อมทั้งเป็นที่เลี้ยงรับปรึกษาปัญหาสุขภาพที่ส่งต่อมาจากคลินิกวัยรุ่นของโรงเรียนในเครือข่าย การวิจัยและพัฒนาในส่วนนี้จะ เป็นต้นแบบทั้งการเรียนการสอน พัฒนาของนักศึกษา แพทย์

ในเครือข่าย ได้แก่

ร.ร.สตรีวัดระฆัง, ร.ร.สวนกุหลาบวิทยาลัย, ร.ร.พุทธจักรวิทยา, ร.ร.ทาดใหญ่รัฐประชาสรรค์, ร.ร.วัดโนนทัยพายัพ, ร.ร.แก่นนครวิทยาลัย และ ร.ร.สารวิทยา ตามลำดับ

การดำเนินงาน

ในการดำเนินงานที่ผ่านมามีสรุปได้ดังนี้

1. จัดตั้งคลินิกวัยรุ่นในโรงเรียนเครือข่ายแต่ละแห่งเพื่อดำเนินการ

ป้องกันปัญหาต่างๆ ในรูปของระบบคัดกรอง และระบบดูแลช่วยเหลือให้ความรู้หลากหลายรูปแบบและช่วยเหลือแก้ไขรายที่เป็นปัญหาไม่ให้ลุกลามรุนแรงต่อไป หากพบว่ารายใดที่ปัญหาสลับซับซ้อน ก็มีระบบการส่งต่อให้ทีมแพทย์เพื่อให้ได้รับการตรวจประเมินเพิ่มเติม และ ดูแลรักษาได้อย่างเต็มศักยภาพอันเป็นความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและโรงพยาบาล รวมถึงมีการติดตาม ประเมินผลการรักษาอย่างต่อเนื่อง

2. ส่วนของโรงพยาบาลได้จัดตั้งคลินิกวัยรุ่นในโรงพยาบาลขึ้น โดยมีบริการคลินิกวัยรุ่นในทุกวันศุกร์บ่าย และ วันเสาร์บ่าย ดำเนินการคัดกรองพฤติกรรมสุขภาพวัยรุ่น พร้อมให้คำปรึกษาแก่วัยรุ่น และผู้ปกครอง ตรวจรักษาและแก้ไขปัญหารวัยรุ่นด้วยทีมแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ นอกจากนี้ยังได้มีการออกเยี่ยมคลินิกวัยรุ่นในโรงเรียน โดยทีมแพทย์เพื่อให้ความรู้ทักษะต่างๆ ที่จำเป็นในวัยรุ่นแก่ครู ผู้ปกครอง เกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น การให้ความรู้และแนวทางในการปฏิบัติงานของวัยรุ่น การคัดกรองปัญหาต่างๆ ของเด็ก เพื่อดำเนินการตรวจรักษาต่อไป

และแพทย์ประจำบ้าน และต้นแบบของเครือข่ายการบริการสาธารณสุข นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งข้อมูลเชิงวิชาการ และเผยแพร่ความรู้ในการแก้ไข ป้องกันปัญหาต่างๆ ให้กับองค์กรหน่วยงานต่างๆ และตัววัยรุ่นเอง ในส่วนงานของหน่วยจัดความรู้ ศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาริบัติ ซึ่งทำงานร่วมกับคณะอนุกรรมการวัยรุ่น ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย

กลุ่มเป้าหมาย

เป็น วัยรุ่น ที่มีอายุระหว่าง 12-21 ปี ที่เข้ารับบริการ ณ **“คลินิกวัยรุ่น”** ในโรงพยาบาลรามาริบัติ รวมไปถึงนักเรียนชั้น ม.1 – ม.6 ในโรงเรียนเครือข่ายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง อันประกอบด้วยโรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาคม โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทร์เดชา โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชลาดกระบัง โรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ ในส่วนต่างจังหวัดนั้นมีโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยาเป็นเครือข่ายในต่างจังหวัดเพื่อทดสอบว่าสามารถนำไปขยายผลกับโรงเรียนในพื้นที่รับผิดชอบระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า และปฏิบัติได้นอกเหนือจากโรงเรียนแพทย์ และ กรุงเทพมหานคร

ในปีที่ 2 ของการดำเนินการภายใต้การสนับสนุนของ สสส. ได้มีการขยายผลออกไปยังโรงเรียนแพทย์อื่นๆ เพื่อให้เกิดการจัดตั้งคลินิกวัยรุ่นในโรงพยาบาลอย่างเป็นระบบโรงเรียนแพทย์ที่เข้าร่วม ประกอบด้วย คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

คณะแพทยศาสตร์ รพ.จุฬาลงกรณ์ คณะแพทยศาสตร์ ม.สงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ ม.เชียงใหม่ คณะแพทยศาสตร์ ม.ขอนแก่น และสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี ซึ่งมีโรงเรียนเพิ่มเติม

ผลจากการดำเนินการคลินิกวัยรุ่นคณะแพทยศาสตร์ sw.รามาริบัติ ที่ผ่านมามีสรุปได้ ดังนี้

2.1 เดือน มี.ค. 46 – ก.พ. 47 (12 เดือน) จำนวนผู้รับบริการ 87 คน เพศหญิงมากกว่าเพศชายคิดเป็นร้อยละ 50.6 และ 49.4 และเลือกมารับบริการคลินิกวัยรุ่นวันเสาร์ ร้อยละ 74.7 และวันศุกร์ ร้อยละ 25.3 โดยมีอายุเฉลี่ย 13.42 ปี ปัญหาที่พบได้แก่ ปัญหาทางการเรียนร้อยละ 18.4 ปัญหาพฤติกรรมร้อยละ 16.1 ปัญหาจิตเวชร้อยละ 10.3 ปัญหาเรื่องเพศร้อยละ

- 1.1 ปัญหาสูติเวชและติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ
- 1.1 ปัญหาผิวหนังและลิ่วร้อยละ 4.6 ปัญหาเรื่องอ้วนร้อยละ 28.7 ปัญหาการเจริญเติบโตร้อยละ 42.5 และปัญหาอื่น ๆ

ร้อยละ 17.2

2.2 เดือน มี.ค. 47 – ส.ค. 47 (6 เดือน) จำนวนผู้รับบริการ 32 คน เพศชายมากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 53.1 และ 46.9 และเลือกมารับบริการคลินิกวัยรุ่นวันเสาร์ร้อยละ 75.0 และวันศุกร์ร้อยละ 25.0 โดยมีอายุเฉลี่ย 12.6 ปี ปัญหาที่พบได้แก่ ปัญหาทางการเรียนร้อยละ 6.3 ปัญหาทางพฤติกรรมร้อยละ 2.3 ปัญหาจิตเวช ร้อยละ 12.5 ปัญหาผิวหนังและสิวร้อยละ 3.1 ปัญหาเรื่องอ้วน ร้อยละ 28.1 ปัญหาการเจริญเติบโต ร้อยละ 53.1 และปัญหาอื่น ๆ ร้อยละ 28.1

2.3 การให้คำปรึกษาในรูปแบบของ “สายด่วนวัยรุ่น” 24 ชั่วโมง โทร. 02-6449666 และให้ความรู้ตอบปัญหาทาง Website : www.teenrama.com ร่วมกับ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ใน Website www.tkc.go.th

2.4 การจัดกิจกรรมรณรงค์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น จำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ กิจกรรม “รูปร่างดีไม่มีขาย” กิจกรรม “สายใยเพื่อวัยรุ่นในวันแห่งความรัก”, “สร้างเสริมคุณค่าพัฒนาวัยรุ่นด้วยสายใยอุ่น ครอบครั้ว”, “การอบรมแกนนำเยาวชนสายใยเพื่อวัยรุ่น (วัยใสสู่อเพื่อน)”, “เนื่องจากโอกาสวันพ่อ” 🙌

* ผลการสำรวจพบร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงในแต่ละโรงเรียน ภาค 1 ปีการศึกษา 2545

จำนวน	โรงเรียน	1	2	3	4	5	6
1. ปัจจัยเสี่ยง							
1.1	ครอบครัว						
	- บิดามารดา แยกทางกัน	8.2	41.3			13.73	17.76
	- ปัญหาเศรษฐกิจ	6.4					
	- ปัญหาขาดสัมพันธภาพที่ดี						
1.2	สังคม		40.9	34.0		③ 14.85	④ 29.63
	- ไม่มีที่ปรึกษาเมื่อทุกข์ใจ	15.4					
	- คนเพื่อนที่มีปัญหา	23.8					
1.3	ความรู้สึกรับคุณค่าในตนเอง			28.8			
	- ระดับปานกลาง	71.8	20.0	39.6			
	- ระดับต่ำ	7.4		42.4			
2. พฤติกรรมเสี่ยง							
2.1	ด้านอุบัติเหตุจราจรรวม	② 47.8				① 17.3	② 49.95
	- น้อย	9.0				13.4	
	- ปานกลาง	10.0	③ 44.2	① 47.4	① 67.73	2.76	
	- มาก	28.8				1.14	
2.2	ด้านความรู้แรงรวม	④ 33.9	④ 22.4		14.53		11.4
	- น้อย	14.1					
	- ปานกลาง	13.7					
	- มาก	6.1					
	- พกอาวุธ	3.3				④ 14.1	
2.3	ภาวะซึมเศร้า						15.0
	- ซึมเศร้า	9.2	⑤ 19.9	10.38			
	- เคยพยายามฆ่าตัวตาย	2.6	-	6.6		4.45	
2.4	สารเสพติด - บุหรี่	4.1			② 26.85	7.89	⑤ 25.29
	- เหล้า	⑤ 32.0	0	12.6		② 15.44	
	- สิ่งเสพติด	0.3				0.87	
2.5	พฤติกรรมทางเพศ	0.84	0.9		3.69	2.36	2.29
2.6	การเรียน	① 53.9	4.6	② 42.2	③ 19.21		① 65.42
2.7	อื่นๆ - พฤติกรรมบริโภค	17.9					
	- การออกกำลังกาย	③ 35.2	① 66.9				
	- การใช้เวลาว่าง	0.3	② 59.3				③ 32.16

○ หมายเลขในวงกลม แสดงถึงลำดับ

พฤติกรรมทางเพศ

: การชู้สาวและการแก้ไขอย่างมีส่วนร่วม

ศูนย์สร้างเสริมสุขภาพ

วัยรุ่นร่วมกับอนุกรรมการวัยรุ่น ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย โดยการสนับสนุนของ สสส. ได้เชิญผู้เชี่ยวชาญจากทุกฝ่ายที่ทำงานเพื่อเด็กวัยรุ่นมาร่วมสัมมนาระดมความคิดเห็นกัน และที่ถือเป็นการสร้างความแปลกใหม่ให้กับการประชุมในครั้งนี้ นั่นคือ การมีสภามหาวิทยาลัยเข้าร่วมกิจกรรม แสดงความคิดเห็นด้วย ซึ่งพวกเราทุกคนรู้สึกยินดีที่พุทธศาสนาสมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น จากเดิมในสมัยที่ความเจริญทางวัตถุยังไม่มากมายขนาดนี้ สิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนสมัยก่อนก็คือคำสอนของพระพุทธเจ้าและกิจกรรมดีๆ ก็เกิดขึ้นที่วัด ดังนั้นถ้าในสมัยนี้เราจะหยิบยกของล้ำค่าที่เรามีอยู่ขึ้นมาเผยแพร่ให้เยาวชนได้รู้จักและเข้าใจมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมดีๆ ในวัดให้เกิดขึ้น โดยไม่จำเป็นว่าผู้สูงอายุเท่านั้นที่รู้จักวัดก็จะเป็นการดี นอกจากนี้ยังมีคุณครูและนักเรียน เข้าร่วมเสนอความคิดเห็นในช่วงบ่ายด้วยเพราะเราจัดให้เป็นกลุ่มๆ เพื่อการมีส่วนร่วมที่แท้จริง

กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเป็นระยะๆ พบว่าแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยของวัยรุ่นนั้นเพิ่มสูงขึ้น **รศ.พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์** คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี สํารวจวัยรุ่นในปี 2544 พบว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์แล้วร้อยละ 10 ในคนที่มีเพศสัมพันธ์นี้ไม่ใช้ถุงยางอนามัยถึงร้อยละ 70 และมีการตั้งครรรภ์ร้อยละ 20 **ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน** ได้รายงานผลสำรวจของ ABAC POLL สํารวจในปี 2545 พบว่าวัยรุ่นชายร้อยละ 31.3 และวัยรุ่นหญิงร้อยละ 9.9 ที่มีเพศสัมพันธ์แล้ว และเมื่อทำการสำรวจต่อมาในช่วงเวลาก่อนวันวาเลนไทน์ เดือนกุมภาพันธ์ 2547 พบว่ามีวัยรุ่นชายร้อยละ 35.3 และวัยรุ่นหญิงถึงร้อยละ 21.4 ที่มีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยวัยรุ่นหญิงเพิ่มขึ้น 2.2 เท่า ในขณะที่วัยรุ่นชายเพิ่มขึ้น 1.1 เท่า อีก 8 เดือนต่อมา **ABAC POLL** ได้ทำการสำรวจระหว่าง วันที่ 9 – 17 ตุลาคม 2547 พบว่าวัยรุ่นและเยาวชน

1. สถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ในปี 2546 **วันเพ็ญ ชูประภาวรณ** รายงานการเสียชีวิตของวัยรุ่นพบว่า อันดับ 2 มีสาเหตุจากโรคเอดส์ ในขณะที่อันดับ 1 เกิดจากอุบัติเหตุจากรายงานของกรมอนามัยพบว่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่พบในวัยรุ่นมีถึงร้อยละ 28.7 และพบว่าเป็นเอดส์ร้อยละ 15 ของผู้ป่วยทั้งหมด ผลกระทบที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นมีมากมาย เช่น การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรรภ์ในวัยรุ่นจนเป็นที่มาของการทำแท้ง และก่อให้เกิดผลเสียตามมามาก

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

★ **รศ.พญ.สุวรรณา เรืองกาญจนเศรษฐ์**

★ **ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน**
ประธานสถาบันสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จำนวนมากถึงร้อยละ 42.4 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วทัศนคติของวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะผลักดันตนเองให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ รวมทั้งการถูกกระตุ้นจากสื่อสิ่งเร้าต่างๆ อยู่สม่ำเสมอที่อาจจะหล่อหลอมความคิดของวัยรุ่นให้เบี่ยงเบนไป จากเรื่องที่ไม่เหมาะสมกลายเป็นเรื่องที่ฟังจนชิน และอาจจะ

เลยเถิดถือเป็นเรื่องปกติของชีวิตไปได้ ในงานสำรวจของ **ABAC POLL** ครั้งนี้ได้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับพฤติกรรมเชิงชู้สาวต่างๆ เริ่มจากการจับมือถือแขนจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ พบว่าตัวอย่างที่สำรวจให้การยอมรับการจับมือถือแขน การควงแขน และการโอบไหล่หรือเอวกับแฟน / คนรัก และเพื่อน อย่าง

ชัดเจน ส่วนผู้ที่เพิ่งรู้จักตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ เชน และห้างสรรพสินค้า พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งคือ ร้อยละ 52.9 ให้การยอมรับการจับมือ ขณะที่ร้อยละ 40.2 ยอมรับการควงแขน

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมตั้งแต่ระดับการกอดจูบ ไปจนถึงการมีเพศสัมพันธ์ ตัวอย่างจำนวนไม่น้อย มีทัศนคติยอมรับการกอดจูบ การลูบคลำ / สัมผัสของ สกวน และการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก โดย คิดเป็นร้อยละ 46.9, 32.4 และร้อยละ 29.0 ตามลำดับ ที่น่าสนใจอย่างยิ่งคือร้อยละ 8.5 ระบุว่ายอมรับพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่รู้จักตามสถานที่ต่างๆ เช่น ผับ เชน และ ห้างสรรพสินค้า

สำหรับความเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะต่างๆ พบว่า ตัวอย่างถึงร้อยละ 17.6 ระบุว่ายอมรับได้กับพฤติกรรม การมีเพศสัมพันธ์กับกิ๊ก / คนอื่น (ในขณะที่มีแฟน / คนรัก) ขณะที่ ร้อยละ 4.7 ระบุว่ายอมรับได้กับความสัมพันธ์แบบแลกเปลี่ยนคุณอน

เมื่อพิจารณาต่อไปถึงประสบการณ์ด้านการบริโภคข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ (สอบถามรวม 8 ด้าน) พบว่า ส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 91.5 เคยมีประสบการณ์ ทั้งนี้ร้อยละ 60.4 ระบุเคยดูหนังโป๊จากวิดีโอ / วีซีดี ขณะที่ร้อยละ 45.9 เคยดู / อ่าน หนังสือโป๊ ร้อยละ 31.7 เคยดูเว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต ที่น่าสนใจ กว่านั้นตัวอย่างร้อยละ 7.6 เคยดูผู้อื่นมีเพศสัมพันธ์กัน และร้อยละ 3.9 เคยใช้บริการพูดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์ทางโทรศัพท์

ผลการสำรวจยังพบว่า

ตัวอย่างร้อยละ 42.4

เคยมีประสบการณ์ด้านเพศสัมพันธ์ โดยกลุ่ม ดังก้าวถึงร้อยละ 60.8 เคยมีเพศสัมพันธ์มากกว่า 1 คน และ เพศชายมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กับคนจำนวนมากกว่าเพศหญิง ส่วน การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่คือร้อยละ 83.6 ระบุว่า มีเพศ สัมพันธ์กับแฟน / คนรัก (ยังไม่แต่งงาน) ด้านปัญหาที่เคยประสบ ร้อยละ 54.5 ถูกแฟน / คนรักทอดทิ้ง รองลงมาร้อยละ 23.7 ถูกใช้ ความรุนแรงอันเนื่องมาจากความหึงหวง และร้อยละ 16.1 ประสบ ปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ เมื่อสอบถามไปถึงผู้ที่ปรึกษา เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ร้อยละ 61.2 ปรึกษาเพื่อน ร้อยละ 48.9

★ ดร.อนุวินธ์ นาคสนสว

ปรึกษาแฟน / คนรัก ขณะที่ร้อยละ 28.0 ปรึกษาพ่อ / แม่

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าวัยรุ่นจะไม่กล้า ปรึกษาพ่อแม่เป็นคนแรก แต่คนที่เขาถือ เป็นแบบอย่างที่ดีในการวางตัวเกี่ยวกับเรื่อง เพศนั้น ยังเป็นพ่อแม่ที่ถือเป็นอันดับ 1 คือ ร้อยละ 15 และครู / อาจารย์เป็นอันดับ 2 คือ ร้อยละ 23.4 ดังนั้น ถ้าพ่อแม่เป็นตัวอย่ างที่ดีให้เด็กเห็น และรวมทั้งคุณครูที่เด็กๆ นับถือ จึงนับได้ว่าเป็นการสั่งสอนที่เกิดจากการซึมซับ

ทีละเล็กละน้อยทุกๆ วัน ตามธรรมชาติ

นอกจากนี้ วัยรุ่นยังแสดงความคิดเห็นถึงปัจจัยที่จะกระตุ้น หรือป้องกันพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (ดูตารางในหน้า 10)

ดร.อมรวิชัย นาคทรพรพ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยในวัยรุ่นดังนี้

1.งานวิจัยที่สะท้อนปัญหาเป็นการทำความเข้าใจกับปัญหา ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีให้เห็นอยู่เป็นระยะๆ

2.งานวิจัยพัฒนากระบวนการแก้ปัญหา เช่น ที่สถาบัน คลังสมองของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา จัดทำ โดยมี เครือข่ายเยาวชนประมาณ 200 คน เข้าร่วมโครงการพัฒนา เยาวชนในหลากหลายเรื่องราวและเรื่องเพศที่มีอยู่ในนี้ โดยส่วน ใหญ่ปัจจุบันงานวิจัยเข้าไปมีส่วนน้อยในงานพัฒนาต่างๆที่มีอยู่ ทั่วประเทศ ซึ่งควรพัฒนางานวิจัยชนิดนี้ให้มากขึ้นทั้งปริมาณ และคุณภาพ

3.งานวิจัยเฝ้าระวัง มีกลไกเฝ้าดูพฤติกรรมเด็กเป็นระยะๆ ทั้งการเฝ้าระวังระดับปัญหา เพื่อดูทิศทางว่ามีแนวโน้มที่ดีขึ้นหรือ แย่ลง และการเฝ้าระวังระดับนโยบายเพื่อให้ภาพรวมของประเทศ ไปในทิศทางเดียวกันกับปัญหาที่มีเช่น การจำกัดสื่อลามก และ การจัดโซนนิ่งพื้นที่ช่วยทั้งหลาย

2. สรุปสถานการณ์โรคเอดส์ในวัยรุ่น (นพ.สมบัติ แกนประเสริฐสุข ผู้อำนวยการกองโรคเอดส์ กระทรวงสาธารณสุข)

ที่ผ่านมาประเทศไทยได้รณรงค์ป้องกัน การติดเชื้อเอดส์ และให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่ติดเชื้อเอดส์มาตลอดซึ่งประสบผลสำเร็จ เป็นที่น่าพอใจ นั่นคือ จำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์ในประเทศไทยลดน้อยลง อย่างไรก็ตามพบว่า มีช่องว่างของการดูแลเรื่องนี้อยู่ในกลุ่มอายุที่เป็นวัยรุ่น

ในระยะ 20 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2527 – 2547) พบว่าจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ ลดน้อยลงในทุกช่วงอายุ แต่ กลับพบว่าช่วงอายุ 15-34 ปี เป็นช่วงอายุที่มีผู้ป่วยโรคเอดส์มากที่สุด และร้อยละ 35-40 อยู่ในช่วงอายุ 15-29 ปี

★ นพ.สมบัติ แกนประเสริฐสุข

แต่เมื่อพิจารณาถึงระยะพักตัวของโรคนี้ที่ใช้เวลาประมาณ 8-10 ปี นั้น หมายความว่าผู้ที่ป่วยเป็นโรคเอดส์กลุ่มนี้ได้รับเชื้อโรคเอดส์หรือติดโรคนี้นานตั้งแต่สมัยเป็นวัยรุ่น

ระหว่างปี 2544 – 2547 (ซึ่งข้อมูลปี 2547 ยังไม่ครบถ้วน) พบว่าจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ในกลุ่มเยาวชนชาย หญิง ที่มีอายุ 15 – 19 ปี และอายุ 20 –24 ปี มีแนวโน้มที่ลดลงทั้งหมด แต่สิ่งที่น่าสนใจคือ เพศหญิงมีอัตราการป่วยเป็นโรคเอดส์มากกว่าเพศชาย และเมื่อคำนวณต่อเนื่องจากปี 2547 – 2549 สามารถคาดการณ์ได้ว่า แนวโน้มของผู้ติดเชื้อรายใหม่ยังคงลดลงไปเรื่อยๆ แต่เพศหญิงก็ยังเป็นผู้ติดเชื้อรายใหม่ในอัตราส่วนที่สูงกว่าเพศชาย และจำนวนผู้ติดเชื้อรายใหม่นี้กว่าครึ่งเป็นวัยรุ่น สำหรับปัจจัยเสี่ยงของการติดเชื้อเอดส์ อันดับแรกคือ การติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่พบมากกว่าร้อยละ 90

โดยสรุประยะ 20 ปี ที่ผ่านมาและการคาดการณ์ต่อเนื่องถึงอนาคต พบว่าสำหรับวัยรุ่นโดยเฉพาะวัยรุ่นหญิง เป็นกลุ่มที่ต้องได้รับการดูแลป้องกัน และช่วยเหลือมากที่สุด โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงให้เกิดการติดเชื้อโรคเอดส์ได้มากที่สุด

การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ท่านรองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

★ อารีรัตน์ วัฒนสิน

อารีรัตน์ วัฒนสิน กล่าว ว่า ในสมัยก่อนการสอนเพศศึกษาไม่สามารถทำได้ชัดเจน เนื่องจากค่านิยมและวัฒนธรรมไทยที่ยังไม่เปิดใจรับเรื่องนี้มากเท่าไร และยังกังวลว่าจะเป็นดาบสองคม จึงทำให้หลักสูตรเกี่ยวกับเรื่องนี้แทรกอยู่ในวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาประชากรศึกษา และสอนเพียงเนื้อหา

ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางชีววิทยาเป็นส่วนใหญ่ ต่อมาในปี 2544 โดยความร่วมมือของคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันพัฒนาประชากร กรมสุขภาพจิต ได้พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับเพศศึกษาโดยเป็นเรื่องหนึ่งในหลายๆ เรื่องที่เด็กควรรู้ภายใต้ชื่อวิชาครอบครัวศึกษา ซึ่งท่านรองฯ มีความคิดเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาหลักสูตรที่สามารถสอนเพศศึกษาให้กับเด็กวัยต่าง ๆ ให้เหมาะสมที่สุด รวมทั้งมีความยินดีที่จะให้ความร่วมมือกับทุกหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เช่น กรณีกิจกรรมออกค่ายของเด็กนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการกับศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นหลักสูตรต้นฉบับ เพื่อเผยแพร่และให้ประโยชน์

ไปทั่วประเทศได้

3. นโยบายการแก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นใน กทม.

ดร.บุรณชัย สมุทรักษ์ ที่ปรึกษาผู้ว่าราชการกทม. ได้สรุปแนวทางดังนี้

★ ดร.บุรณชัย สมุทรักษ์

ขั้นที่ 1. การหาข้อมูลซึ่งได้มีข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นมากมาย

ขั้นที่ 2. การผลักดันนโยบาย ซึ่งมักจะต้องเป็นในรูปแบบของข้อบังคับ ซึ่งต้องระวังผลที่ไม่คาดคิดจะเกิดขึ้นมากกว่าจะเกิดผลที่เราหวังไว้

ขั้นที่ 3. การรณรงค์อย่างมีส่วนร่วม ซึ่งควรแบ่งกลุ่มวัยรุ่นเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีปัญหาต้องการการช่วยเหลือเร่งด่วน กลุ่มที่เสี่ยง ต้องการการเฝ้าระวังมากทั้งในโรงเรียนและโดยกลุ่มวิชาชีพอื่น เช่น แพทย์ และสุดท้ายกลุ่มวัยรุ่นทั่วไป ต้องปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติที่ดี

อาจารย์วิชา ณ นคร ผู้อำนวยการบ้านกาญจนาภิเษก

★ อาจารย์วิชา ณ นคร

และเป็นที่ปรึกษาผู้ว่าฯ กทม. ให้แนวความคิดแก้ไข้ปัญหาของเด็กที่กำลังเผชิญกับปัญหาอยู่ด้วยการเปิดใจรับฟังเขา ให้โอกาสเขา โดยผู้ใหญ่ต้องมองว่าเขาเป็นบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากสังคมมากกว่าที่จะมองว่าเขาเป็นผู้ต้องหา และการให้โอกาสเขาด้วยใจเมตตาและมองถึงศักยภาพของเขาซึ่งเขาสามารถเปลี่ยน

แนวคิดและมุมมองของชีวิตรวมทั้งมองเห็นคุณค่าในตนเองและของผู้อื่นได้ก็ด้วยความรู้ที่เราสอน และการปลูกฝังค่านิยมที่ดีของสังคมโดยให้เขามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด

4. ข้อตกลงร่วมกันในการดำเนินงานป้องกัน แก้ไขปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ และการขายบริการทางเพศในวัยเรียนวัยรุ่น (บพ.ว.ช.ร: เบื้องจันทร์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีธัญญา กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข)

ในปี 2546 พบว่าผู้หญิงที่เข้าสู่อาชีพขายบริการ มีเพียงร้อยละ 9 ที่ถูกเปิดบริสุทธิ ผู้หญิงบริการส่วนใหญ่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว มีร้อยละ 5 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนอายุ 15 ปี และมีถึงร้อยละ 70 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 20 ปี ในการดูแลและให้การช่วยเหลือควรคัดกรองเพื่อแบ่งกลุ่มเด็กวัยรุ่น

ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีปัญหาแล้ว จำเป็นต้องให้การช่วยเหลือ และฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจกลุ่มที่มีปัจจัยเสี่ยง ได้แก่ วัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ต้องเข้ามาช่วยป้องกันไม่ให้เข้าสู่อาชีพขายบริการและเสริมสร้างความรู้ รวมทั้งคุณค่าในตนเองด้วย ส่วนกลุ่มที่ปกติทั่วไปต้องส่งเสริม และพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

★ uw.วชิระ เพ็งจันทร์

กลุ่มงานทุกฝ่ายทุกองค์กรควรร่วมมือกันพัฒนาเครือข่ายเพื่อให้งานมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป 🙌

รากฐานของปัญหา

การหางบริการทางเพศในวังรุ่น

1. สื่อปลูกเร้า เช่น การ์ตูน, ภาพยนตร์, โฆษณา, อินเทอร์เน็ต
2. ศิลปกรรม และวัฒนธรรมที่เสื่อม
3. ค่านิยมทางสังคมที่เปลี่ยนไป
4. สัมพันธภาพครอบครัวอ่อนแอลง
5. ระบบการเรียนการสอนที่ล้าหลัง เข้าไม่ถึง
6. ปัญหาเศรษฐกิจ และหนี้สิน
7. ถูกลวงลະเมิดาทางเพศ
8. กระบวนการค้าประเวณี
9. ธุรกิจสถานเริงรมย์ที่มีปริมาณมาก

★ แสดงคำร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริม / กระตุ้นให้วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	ปัจจัยที่มีส่วนส่งเสริม/กระตุ้นให้วัยรุ่นไทยมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม	ร้อยละ
1	วิถีชีวิต/วิถีหนึ่งลามาหาซื้อได้ง่าย	70.8
2	การลงรูป/ภาพโป๊ (นุ่งน้อยห่มน้อย/ชุดว่ายน้ำ ฯลฯ) ของสื่อสาธารณะต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ	62.3
3	เว็บไซต์ลามก	59.0
4	การเที่ยวผับ/เขตตอนกลางคืน	58.9
5	เครื่องดื่มแอลกอฮอล์	55.6
6	การแต่งตัวในแบบรัดรูป/เปิดเผยรูปร่าง	47.1
7	การ์ตูนที่มีรูป/ภาพสื่อในเรื่องเพศ	44.0
8	สิ่งเสียดัด	43.0
9	ความห่างไกลพ่อแม่ผู้ปกครอง (เช่น เช่าหอพักอยู่เอง)	41.5
10	หนัง/ละครทีวีที่น่าเสียดาภาพการนุ่งน้อยห่มน้อยหรือเนื้อหาการมีเพศสัมพันธ์	35.3
11	ความห่างไกลวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทย	23.6
12	ไม่มีที่/แหล่งให้คำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาเรื่องเพศ	20.1

★ แสดงคำร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อแนวทาง/มาตรการต่างๆ ในการลดปัญหาเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการยอมรับหากมีการกำหนดเป็นข้อบังคับ / กฎหมาย

แนวทาง / มาตรการ	ช่วงลดปัญหาเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้หรือไม่		หากกำหนดเป็นข้อบังคับ / ก.ม. จะยอมรับได้หรือไม่	
	ช่วงลดปัญหา	ไม่ช่วง	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ
กำหนดระเบียบการแต่งกายของนักเรียน / นักศึกษาให้รัดกุมขึ้น (เช่น ต้องใส่กระโปรงยาว / ห้ามใส่เสื้อรัดรูป)	66.4	33.6	77.2	22.8
การออกกฎ ระเบียบเพื่อควบคุมความสัมพันธ์ทางเพศของนักเรียน / นักศึกษาในสถาบันการศึกษา	65.5	34.5	73.7	26.3
ควบคุมเวลาการออกนอกบ้านของวังรุ่น	64.2	35.8	73.2	26.8
ควบคุม / ดูแลด้านการแต่งกายในที่สาธารณะของวังรุ่น	61.9	38.1	63.0	37.0
การสร้างระบบควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตของวังรุ่น	57.6	42.4	58.6	41.4

กระบวนการแก้ปัญหา

1. ผู้ให้บริการ (เหนือ)

- มีมาตรการรณรงค์เพื่อให้รู้เท่าทัน และมีดำเนินมาตรการที่เหมาะสม
 - สร้างความมั่นคงทางจิตใจ
 - มาตรการป้องกันกระบวนการตกเชิง
 - มาตรการรณรงค์ให้ออกจากองค์กร
- และสังคมควรให้โอกาสแก่ผู้ให้บริการเหล่านี้ รวมทั้งควรมีการจัดหาอาชีพที่เหมาะสมให้

2. ผู้ซื้อ (หนักแก้ง)

- มาตรการปรับเปลี่ยนสิ่งงดำเนินมาทางเพศ ที่เหมาะสม
- สร้างความมั่นคงทางจิตใจ
- รณรงค์สัมพันธ์ภาพในครอบครัว

3. ผู้ค้า

- มาตรการทางกฎหมาย

ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

4 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การรณรงค์
 2. การป้องกันในกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ
 3. การเยียวยาฟื้นฟูสมรรถภาพ การยอมรับและให้โอกาสผู้ขายบริการทางเพศ
 4. การพัฒนาบุคลากร / พัฒนาระบบ / พัฒนางองค์ความรู้
- ในการป้องกันและการขายบริการทางเพศ ในวัยเรียนวัยรุ่น

การรณรงค์ (Campaign)

1.1 Sex Communication

- บทบาทชาย/หญิง
- ความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และผู้อื่น
- การครองตนเพื่อความสัมพันธ์ที่เหมาะสม
- ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ

1.2 Psychosocial Vaccines

- Personal competency (ดี เก่ง สุข)
- ภัยส่วนบุคคลต้นแบบ (Role Model)

1.3 Social Attitudes and Values

- เพศสัมพันธ์ที่ถูกกฎหมาย (เพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องภายใต้วัฒนธรรมที่ดีและถูกกฎหมาย)
- การครองตัว ครองตน (รักษาพรหมจรรย์)
- การคืนเวลาให้กับครอบครัว (เสาร์-อาทิตย์ ใช้ชีวิตกับครอบครัว)

ในภาคบ่ายได้จัดให้มีการระดมสมองการแก้ไข ปัญหาวัยรุ่นโดยแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญ ครู พระสงฆ์องค์เจ้า และวัยรุ่น ซึ่งจะนำเสนอในจุลสารเล่มต่อไป โปรดติดตาม อย่างกระปรี้กระเปร่าว่าศาสนาและวัยรุ่น มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาได้อย่างไร

พฤติกรรมวัยรุ่น

วันวาเลนไทน์

เพื่อข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุดที่มงานของศูนย์สร้างเสริมสุขภาพวัยรุ่น จึงออกไปสำรวจความคิดเห็นของวัยรุ่นที่เซ็นเตอร์พอยสยามสแควร์ ได้จำนวน 185 คน เป็นหญิงมากกว่าชายที่เดินเที่ยวเล่นบริเวณนั้นอายุอยู่ระหว่าง 13 - 32 ปี แต่โดยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.5) อายุอยู่ระหว่าง 16 - 20 ปี ซึ่งพบว่าชายและหญิงมีอัตราส่วนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 74.9

และร้อยละ 63.1 ตามลำดับ ระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมปลาย และมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ จากการสำรวจ ไม่ว่า วัยรุ่นชายหรือหญิงมีประสบการณ์เคยมีแฟนแล้วใกล้เคียงกัน และส่วนใหญ่กำลังมีแฟน โดยวัยรุ่นชายกำลังมีแฟนอยู่ร้อยละ 38.5 วัยรุ่นหญิงกำลังมีแฟนอยู่ร้อยละ 41.4 ส่วนการมีกิ๊กนั้นวัยรุ่นชายและหญิงมีกิ๊กในอัตราส่วนใกล้เคียงกัน รวมทั้งไม่ระบุจำนวนก็ร้อยละ 21.1

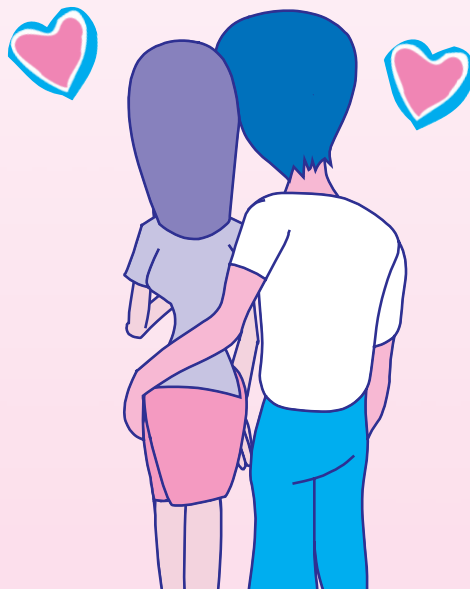
ระดับความสัมพันธ์ส่วนใหญ่อยู่ที่การจับมือ คือร้อยละ 31.9 และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 13.5 โดยผู้ชาย

มากกว่าผู้หญิง คือ ร้อยละ 28.8 และร้อยละ 7.5 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม มีคนที่เคยมีแฟนที่ไม่ตอบคำถามข้อนี้อยู่ร้อยละ 2.9 ซึ่งการปฏิเสธการตอบคำถามถึงระดับความสัมพันธ์นี้ ถ้ามองในแง่ที่

เป็นไปได้คือวัยรุ่นกลุ่มนี้เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่มั่นใจที่จะตอบคำถามออกไป

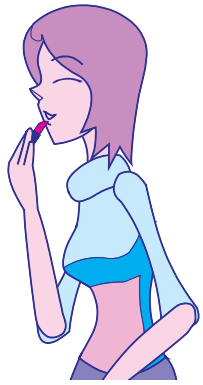
วัยรุ่นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับวันวาเลนไทน์ ทั้งชายและหญิงไม่ต่างกัน โดยมีคนที่รู้จักประวัติวาเลนไทน์เพียง

ร้อยละ 22.6 และมากกว่าครั้งที่ถือว่วันนี้เป็นโอกาสที่จะได้แสดงถึงความรักของตนต่อคนรัก การให้ของขวัญและการคาดหวังสิ่ง

ที่ดีๆ จะเกิดขึ้นกับตนเอง ยังคงเป็นไปตามปกติทุกยุคทุกสมัยเพียงแต่มีการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น เช่น การส่ง SMS แต่สิ่งที่พวกเราอยากทราบคือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในวันวาเลนไทน์ มีวัยรุ่นชายถึงร้อยละ 11.5 ที่คาดหวังว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนี้ แต่ฝ่ายหญิงนั้นมีความคาดหวังเรื่องนี้เพียงร้อยละ 0.8 และแม้ว่าจะไม่ได้คาดหวังโดยตรงว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนี้ แต่ก็รับรู้ถึงความรู้สึกของตนเองถึงความเป็นไปได้ว่าจะมีเพศสัมพันธ์ ก็มีถึงร้อยละ 21.2 ในวัยรุ่นชาย และร้อยละ 13.5 ในวัยรุ่นหญิงประเด็นสำคัญก็คือในขณะที่มีทั้งความ

พฤติกรรมวัยรุ่นในวันวาเลนไทน์ (ร้อยละ)

คาดหวัง หรือความเป็นไปได้โดยที่ไม่ได้คาดหวัง วัยรุ่นหญิงจะบอกปฏิเสธในสถานการณ์ที่ล่อแหลมนี้ได้อยู่ละ 77.4 แต่มีวัยรุ่นหญิงที่แสดงความไม่แน่ใจร้อยละ 17.3 ซึ่งในกลุ่มนี้ถ้า

ไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะการปฏิเสธให้ชัดเจน อาจมีแนวโน้มที่จะคล้อยตามความต้องการของฝ่ายชายและแรงผลักดันของฮอร์โมนเพศที่จะยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย ทั้งๆ ที่ไม่ได้ตั้งใจ มีวัยรุ่นหญิงถึงร้อยละ 3 ที่อยากให้อาจารย์แค้นรักด้วยการมีเพศสัมพันธ์ ผู้ใหญ่ที่สามารถเข้าถึงวัยรุ่นกลุ่มนี้ ต้องเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเขาอย่างแท้จริง และสอนการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย พร้อมทั้งพยายามโน้มน้าวให้เปลี่ยนความคิดใหม่ด้วยการตั้งคุณค่าในตนเองของเขาออกมาให้เขาตระหนักว่าเขามีดี มีค่าในตนเองแทนที่จะดูว่าและสิ่งห้ามอย่างเด็ดขาด เพราะนั่นอาจทำให้เขาต้องพยายามหลบซ่อนมากขึ้นเพื่อไม่ให้ผู้ใหญ่รับรู้ และการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นเมื่อวัยรุ่นยอมรับเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่เหมาะสมหรือปกติสำหรับเขาแล้ว ผู้ใหญ่ควรต้องเริ่มต้นจากจุดที่วัยรุ่นคิดด้วยเช่นกัน โดยส่วนใหญ่ถ้าวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวและรับรู้ถึงคุณค่าในตนเองแล้ว เรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยก็คงไม่ใช่เรื่องที่เขาต้องมาใส่ใจ หรือถือเป็นรางวัลเพื่อแลกกับการคงความสัมพันธ์กับแฟน และผู้ชาย (ที่ดี) ก็คงไม่ภูมิใจกับเพศสัมพันธ์ลักษณะนี้ 🙅

	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
อายุ 13 - 32 ปี	28.1	71.9	100
การศึกษา			
- มัธยมศึกษา	48.1	38.3	41.1
- มหาวิทยาลัย	38.5	32.3	34.1
ศาสนา			
- พุทธ	82.7	93.2	90.3
- คริสต์	5.8	2.3	3.2
- อิสลาม	7.7	2.3	3.8
สถานภาพ			
เคยมีแฟนแล้ว			
- เคยมีแฟน 1 คน	13.5	16.5	15.7
- เคยมีแฟน 2 คน	9.6	7.5	8.1
- เคยมีแฟน 3 คน	3.8	5.3	4.9
- เคยมีแฟนมากกว่า 3 คน	5.7	7.7	7
- เคยมีแฟนแต่ไม่ระบุจำนวน	11.8	26.5	22.7
ไม่เคยมีแฟน	28.8	22.6	24.3
กำลังมีแฟน	38.5	41.4	40
มีภิก			
- จำนวน 1 คน	5.8	6	5.9
- จำนวน 2 คน	1.9	1.5	1.6
- จำนวน 3 คน	0	1.5	1.1
- มากกว่า 3 คน	1.9	1.5	1.6
- มีภิกแต่ไม่ระบุจำนวน	20	21.4	21.1
ระดับความสัมพันธ์กับแฟน			
- จับมือ	21.2	36.1	31.9
- โอบกอด	5.8	12	10.3
- หอมแก้ม	3.8	14.3	11.4
- จูบ	7.7	10.5	9.7
- มีเพศสัมพันธ์	28.8	7.5	13.5
- เคยมีแฟนและกำลังมีแฟนแต่ไม่ตอบ	5.7	1.9	2.9
รู้เกี่ยวกับประวัติวันวาเลนไทน์	13.5	22.6	20
ความสำคัญของวันวาเลนไทน์			
- สำคัญมาก	7.7	8.3	8.1
- สำคัญ	42.3	38.3	39.5
- ธรรมดา	50	52.6	51.9
สิ่งที่คาดหวังในวันวาเลนไทน์			
- แฟนบอกรัก	21.2	22.6	22.2
- คนรักให้ของขวัญ	26.9	50.4	43.8
- ไปเที่ยวกับคนรัก 2 ต่อ 2	38.5	27.8	30.8
- บอกรักแฟน	34.6	19.5	23.8
- ให้ของขวัญคนที่เรารัก	44.2	49.6	48.1
- มีเพศสัมพันธ์	11.5	0.8	3.8
สิ่งที่ไม่คาดหวังแต่อาจเป็นไปได้			
- รักแฟนกัน	23.1	28.6	27
- ถูกสารภาพรัก	46.2	49.6	48.6
- มีเพศสัมพันธ์	21.2	13.5	15.7
ถ้าแฟนขอมีเพศสัมพันธ์ด้วยในวันนี้ จะ...			
- ตอบรับ	44.2	3.8	15.1
- ไม่แน่ใจ	38.5	17.3	23.2
- ปฏิเสธ	17.3	77.4	60.5
สิ่งที่อยากให้กับคนรัก			
- ตุ๊กตา	44.2	34.6	37.3
- ดอกไม้	55.8	33.1	39.5
- เชือกโกเลต	30.8	41.4	38.4
- เครื่องประดับ	17.3	18	17.8
- ของประดิษฐ์	15.4	18	17.3
- การ์ด	9.6	29.3	23.8
- สติกเกอร์รูปหัวใจ	3.8	3	3.2
- ส่ง sms	25	22.6	23.2
- เพกสัมพันธ์	11.5	3	5.4
งบประมาณ			
- 100 - 500 บาท	51.9	57.1	55.7
- 500 - 1,000 บาท	26.9	28.6	28.1
- มากกว่า 1,000 บาท	13.5	12	12.4
- มากกว่า 5,000 บาท	7.7	2.3	3.8
คิดยังกับวันวาเลนไทน์			
- ฟันเฟื่อง	11.5	12	11.9
- ไร้สาระ	15.4	11.3	12.4
- ธรรมดาๆ ถ้ารู้ความหมายของวัน	28.8	25.6	26.5
- เป็นโอกาสอันดีที่ได้แสดงถึงความรัก	65.4	67.7	67

วัยรุ่น

รศ.อุ.ว.รณชัย คงสกนธ์

จิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามาริบัติ

ภัยพิบัติทางธรรมชาติ

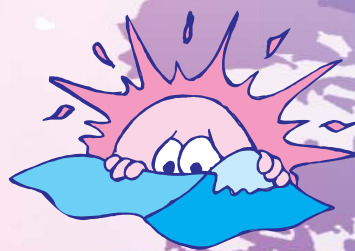
คลื่นยักษ์ สึนามิ

ภัยพิบัติทางธรรมชาติแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ที่มีศูนย์กลางที่เกาะสุมาตราประเทศอินโดนีเซียทำให้เกิดคลื่นยักษ์สึนามิ ในมหาสมุทรอินเดีย มีผลกระทบต่อชายฝั่งทะเล และเกาะแก่งต่างๆ ของประเทศไทย และประเทศในแถบเอเชีย และเอเชียใต้ เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 นั้น ประเทศไทยได้รับผลกระทบที่รุนแรงจากคลื่นยักษ์นี้ ก่อให้เกิดการสูญเสียชีวิต ทรัพย์สิน และยั่งสูญหายเป็นจำนวนมาก นับเป็นการสูญเสียชีวิตที่มากที่สุดของประเทศ

บนความสูญเสียเหล่านี้ ทั้งทางฝ่ายรัฐบาลทางราชการและองค์กรเอกชนต่างๆ ได้ร่วมมือร่วมใจกันในการช่วยเหลืออย่างมากมาย แสดงให้เห็นถึงจิตใจของประชาชนชาวไทยที่มีจิตใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ขวัญและกำลังใจของผู้ประสบภัยได้รับการช่วยเหลือฟื้นฟูอย่างมาก

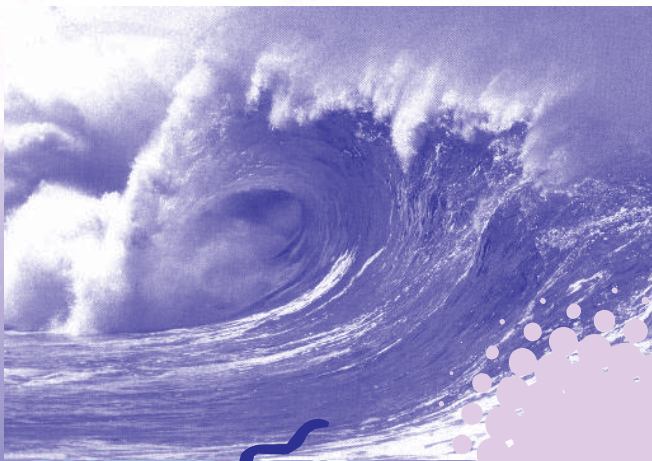
ผู้เขียนเองในฐานะจิตแพทย์ผู้หนึ่ง ได้มีโอกาส ร่วมเดินทางไปในเขตที่ประสบภัยเหล่านี้ เพื่อ

เข้าร่วมช่วยเหลือรักษาผู้ที่ยังมีอาการทางจิตจากการสูญเสีย รวมทั้งอาการวิตกกังวลอย่างรุนแรงจากการประสบเหตุการณ์ร้ายแรง ได้พบสิ่งที่คุณเขียนเองใคร่ขอนำมาเล่าสู่กันฟังเรื่องหนึ่ง คือ การได้พบเห็น กลุ่มอาสาสมัครมากมายที่มาช่วยเหลือเป็นเยาวชนจากทั่วสารทิศ ทั่วประเทศ และในทีมผู้เขียนเองก็มีอาสาสมัคร จากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตถึง 44 คน ที่อยู่ร่วมทำงานกันตลอด 3 วัน ได้เห็นถึงความกระตือรือร้น ความตั้งใจ ความมีจิตใจที่จะทุ่มทั้งกายและใจของวัยรุ่นอาสาสมัครเหล่านี้ ทำให้สะท้อนให้เห็นว่า ในยามวิกฤติเช่นนี้ เราได้เห็นถึงพลังที่สร้างสรรค์ของวัยรุ่นไทย ที่

เดิมเราคิดว่า สังคมไทยจะมีแต่ปัญหาวัยรุ่นดังที่ผ่านมา เช่น ปัญหา การเที่ยวกลางคืน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความรุนแรงต่างๆ จน คิดหาแนวทางต่างๆ ที่จะแก้ไขอย่างไร ทำให้ผมใคร่ขอนำเสนอ แนวทาง ที่จะใช้วิกฤตนี้ให้เป็นโอกาสในวัยรุ่นด้านหนึ่งคือ การฟื้นฟู สภาพ ยังต้องใช้เวลานานพอสมควร และพลังของวัยรุ่นในด้าน สร้างสรรค์นี้ควรได้รับการส่งเสริมและขยายผลให้เร็วที่สุด โดยเฉพาะ กระทรวงศึกษาธิการที่ดูแลกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในระบบการศึกษา ควร

จะให้เยาวชนได้มีโอกาสเข้าร่วมการ ทำกิจกรรมช่วยเหลือในครั้งนี้ โดยมี ทีมนำที่วางแผนกิจกรรมช่วยเหลือ ต่างๆ อย่างเป็นระบบ นำไปสู่การ ประกาศให้นักเรียนนิสิตนักศึกษาที่ สนใจเข้าร่วม โดยสามารถทำกิจกรรม โดยถือเป็นเครดิตการศึกษาในลักษณะ ฝึกงาน หรือ วิชาตามลักษณะงานที่ ทำ เช่น การก่อสร้างก็เป็นวิชาการ เรียนการก่อสร้างโดยมีอาจารย์ มา ให้ความรู้จริงยังสถานที่จริง หรือวิชา

การเดินสายไฟในบ้านที่สร้างใหม่ก็ถือเป็นวิชาช่างเทคนิคไฟฟ้า การ ช่วยเหลือที่วัดย่านยาวกับคุณหญิงพรทิพย์ ที่ผมเองก็เห็น นักศึกษา เข้าอาสามากมาย ในการแบกศพ แบกสิ่งของ ช่วยศิษย์ข้อมูล ช่วย ประชาสัมพันธ์ ก็ถือเป็นวิชาฝึกงาน ก็จะทำให้นักเรียนนิสิตนักศึกษา ต่างๆ ที่มีจิตใจต้องการช่วยเหลือ จะสามารถเข้าร่วมอย่างเป็นระบบ และได้รับผลดีในด้านส่วนตัว ที่ไม่เป็นการโดดเรียน จากเวลาการเรียนของตนทั้งยังเป็นการฝึกฝนจิตใจที่ติงามต่อการช่วยเหลือสังคม จะส่งผลดีต่อประเทศชาติต่อไป

ท้ายสุด ใคร่ขอชื่นชมในน้ำใจที่ติงามของวัยรุ่นไทยเหล่านี้ และอยากเชิญชวนให้ขยายกิจกรรมเช่นนี้ให้มากขึ้น ซึ่งมีข้อมูล ชื่นหนึ่งที่ยากฝากไว้คือ กลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่มีความกระตือรือร้นที่สร้างเครือข่ายการช่วยเหลือกับ นักศึกษาสถาบันต่างๆ หากมีกลุ่มใดสนใจสามารถติดต่อไปได้ครับ 🙌

